
===== Sosyalleşme Medyası =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: 12730

Geçen gün twitter'dan bunalmış ve herhalde bulanmış bir arkadaşla konuştuk. Twitter'ı sadece duyuru amaçlı kullandığım için artık bende eski etkisi yok. Bir ay kadar önce, şöyle bir bakmak için hesapları yeniden açtım ama programı telefondan silmem üç gün sürdü. (Çok merak ediyorsanız, en son kullandığım hesap @harfzen <<http://twitter.com/harfzen>>__ idi.)

Twitter şeker gibi. İnsan yedikçe acıktırıyor. Alışınca onsuz yapamayacağını düşünüyor. *Dünya bir tarafa akacak ve ben haberim olmadığı için buralarda kalacağım* gibi hissediyor.

Böyle olmadı. Önemli olayları gazetelerden takip ediyorum zaten. Onları da yavaş yavaş azaltıyorum, çünkü memlekette günde bir iki önemli olay var, onları da bir şekilde duyuyor insan. Takip ettiğim birkaç yorumcu var, onlar yazınca da haber almış oluyorum. Tüm olayların, tüm ayrıntılarıyla ilgilenecek kadar *havadan zamanım* yok. Bir adım geriden bakınca, bütün bu medya ve siyasetin tiyatrodan ibaret olduğunu kavramak da zor değil.

Bu yazıları oradan takip edenler var diye @eminresah <<http://twitter.com/eminresah>>__ hesabını kapatmadım. Takip ediyorum diye takip eden varsa diye zamanında herkesi silmiştim. İletişim sözkonusu olduğunda, giderek eski kafalı bir insana dönüşüyorum. İnsanlar birbirleriyle her türden zimbirtılar vasıtasıyla haberleşiyor, adını bilmediğim türlü türlü iletişim programları var. En son WhatsApp kurdum ve onun da teknik bazı taraflarına uyuz olduğum için kaldırdım. (İki telefonda aynı anda kullanamıyorsunuz ve benim aynı SIM kartlı iki telefonum var.) Çok Merak eden telefon ediyor zaten. Onbeş senedir aynı telefon numarasını, on senedir aynı epostayı kullanıyorum ve birinin bana ulaşmaya çalışıp da ulaşamadığı hiç vaki değil.

Geçenki *kaldırma* seansımda, telefondan Tumblr ve Instagram da *getti*. Birincisinde 4cümle <<http://4cumle.org>>__ için bir şeyler yazıyordum, ikincisinde de arada sırada fotoğraflara bakıyordum. Elim fazla alışınca kaldırıyorum. Instagram fotoğraflarını IFTTT <<http://ifttt.com>> **vasıtasıyla epostadan, Tumblr'da okuduğum blogları da RSS yoluyla takip ediyorum. Şimdi sadece Reddit** <<http://reddit.com>> ve Quora <<http://quora.com>>__ kaldı ve elim ikisine de çok sık gitmiyor. Bir de Google+ <<http://google.com/%2BEminRe%C5%9Fah>>__ var ama Google'a da Reader'ı kapattığından beri pek muhabbetim yok ve zaten *asosyal medya* sayılacak kadar boş.

Dışardan bakınca sosyal medya, insanların zararlı olduğunu bildikleri, ancak bırakamadıkları şeylere benziyor. *Şeker gibi* dediğim o. *Boş kalori gibi boş enformasyon* bu da, biri göbeğimi büyütüyor, biri kafamı. Kafamın içi doluyor ama bu bilgiyi kullanıp daha iyi bir insan olamıyorum. Fazla şekerin uzun vadede daha enerjik yapmadığı gibi.

Biriyle yarım saat bir yerde kahve içmeyi bütün bu *asosyal sosyalliğe* tercih ederim. Beni sadece buradan takip eden biri bile, mesela, bir eposta atıp *Bursa'dayım ve dertlerimi dinleyecek biri lazım* dese, zaman ayırmaya çalışırım ama aynı dertleri sabah akşam sosyal medyadan boca edince, sıkılıyorum.

Profesyonel olarak bu mecralarda boy göstermem gerek. Web'deki programlara *sosyal medya araçları* eklemek lazım. Bunun için de herhalde, hepsini bir şekilde kullanmaya devam edeceğim. Ancak bu tür iletişime çok değer vermediğimi de itiraf ediyorum. Bu sosyal mecraların *parasını veren* şirketlerin de, kullanıcıları nasıl gördüğünü az çok biliyorum. Televizyon gibi, buraları seyredenler değil de, zamanının hayli büyük kısmını bu *başkalarının mecrası* için içerik üretmeye ve takipçi kazanmaya çalışanlara hayret ediyorum. Gerçekten *fenomen* bu insanlar.

Bundan önceki medya türlerinde, içerik üretmek önemli bir gider kalemiydi. Gazeteyi/televizyonu reklamlardan kar etmek için ayakta tutanların, okunabilir/seyredilebilir bir içerik sunması şarttı. Sosyal medya bu kısmı da bedavadan hallediyor. İnsanların dinlenilmeye karşı zaafından faydalanıp, ödül olarak (neresiyle takip ettiğini aslında bilmediğimiz) *takipçiler* veriyor.

İnsanlar bir safhadan sonra sıkılacaktır. Reklamverenler de zamanı fazla bol insanların reklam hedef kitlesi olarak pek uygun olmadığını anlayacaktır. Televizyonun ciddi bir mesele olarak hayata girip, *aptal kutusu* olarak çıkması gibi, *sosyal medya* da, diyelim 5 sene sonra bugünkü yerinde muhtemelen olmayacak.